

[Gudme.]

kurs for at få disse penge fri til fordeling blandt kreditorerne.

Derfor vil jeg gerne henstille til justitsministeren, at han lader gå videre til vedkommende fagminister, at man sørger for til efteråret at fremsætte lovforslag om konsekvensændringer, således at den frigivelse, som efter de pågældende bestemmelser kun kan finde sted i tilfælde af konkurs, fremover også kan ske i tilfælde af betalingsstandsning, sådan som vi lovgiver om det her, således at man ikke skal være nødt til at gå til den uønskede konkurs for at gennemføre noget ønsket, nemlig for at få nogle bundne penge fri.

Tange (FP):

Vi kan inden for fremskridtspartiet fuldt ud tiltræde det sigte, justitsministeren har med dette lovforslag, men vi tror desværre, at det vil ramme forbi målet, at man ikke vil opnå det, man søger med lovforslaget. Derfor vil vi ved tredje behandling stemme imod.

Vi har under udvalgsbehandlingen forsøgt at forbedre lovforslaget en lille smule. Jeg kan godt være enig med hr. Gudme i, at det er gået hurtigt, men jeg kan ikke være enig i, at det er særlig godt, vi har arbejdet med dette lovforslag.

Med hensyn til de ændringsforslag, vi har stillet for at forbedre lovforslaget, er der for det første ændringsforslag nr. 2. Vi mener ikke, det er rimeligt, at en skyldner kan indgive begæring om betalingsstandsning og så bare fortsætte med at drive sin virksomhed, som om intet var sket. Det er efter lovforslaget kun efter hans egen begæring, at der skal beskikkes et tilsyn. Det mener vi er forkert. Der bør i alle tilfælde, når en person indgiver betalingsstandsningbegæring til skifteretten, beskikkes et tilsyn, idet virksomheden jo i virkeligheden drives videre på kreditorernes regning og risiko.

Vi har endvidere også stillet et ændringsforslag til lovens § 50 b — det er ændringsforslag nr. 6 — og det er ud fra det synspunkt, at vi mener, det er forkert, at et konkursbo kan fortsætte behandlingen af en fallents bo, så længe man næsten lyster, på rekvirenternes regning og risiko. Det må være sådan, at den, der erklærer en person konkurs, må indbetale omkostninger til skif-

teretten til boets behandling, og når disse omkostninger er opbrugt, må der indkaldes til en skiftesamling, hvor kreditorerne må tage stilling til, om de vil fortsætte med boets behandling, eller de ikke ønsker at fortsætte og så afslutter konkursbehandlingen. Det kan ikke være rigtigt, som det fremgår af lovforslagets § 50 b, at boet kan fortsætte på rekvirenternes regning og risiko, uden at de aner noget som helst om, hvordan behandlingen forløber.

Vi har endvidere også stillet ændringsforslag nr. 7 til § 50 c. Vi mener, at stk. 2 bør udgå af loven, idet vi ikke mener, det kan være rimeligt, at en person, der indgiver konkursbegæring, og hvor skifteretten følger denne konkursbegæring og afsiger konkursdekretet, skal være ansvarlig efter et objektivi ansvar for, om hans tilgodehavende består. Det kan ikke være rigtigt, mener vi. Det er for stor en byrde at lægge på én, der rekvirerer en konkurs over en skyldner, at han skal have et objektivi ansvar for, at hans tilgodehavende består, og det er derfor, vi har stillet dette ændringsforslag om, at denne bestemmelse udgår. Det må være som i § 50 c, stk. 1, hvor man er erstatningsansvarlig efter almindelige erstatningsregler, man skal have gjort sig skyldig i culpa, altså have været uagtsom, for at ifalde erstatningsansvar.

Vi mener i hvert fald, disse ændringsforslag vil betyde en forbedring af loven, og vi vil henstille til de ærede medlemmer, at man stemmer for dem.

Hagen Hagensen (KF):

Vi er tilfredse med, at der kommer en betalingsstandsningsordning ind som en lovbestemmelse, noget, man kan få igen, uden at man skal gå til konkursbehandling. Vi tror, det vil være et gode både for dem, der skylder penge bort, og for dem, der har penge til gode, at man får denne smidigere ordning indført.

Ud fra den begrundelse mener vi, at der heller ikke kan være nogen grund til at gå ind på de ændringsforslag, som hr. Tange nys omtalte, om, at der skal beskikkes tilsyn. Det vil kunne ske efter begæring, og det vil komme til at ske i alle de tilfælde, hvor der er behov for det. Det vil også kreditorerne sørge for. Og hvis man ikke beskikker et sådant tilsyn, står det stadig væk